

Ind. St. 3, 203, b. — 11) Bein. Gaṇeṣa's KATHĀS. 33, 165.
 अम्बरीषक m. *Bratpfanne* MBu. 3, 651.
 अम्बरीष 1) Z. 8 die aus dem Buṅg. P. angeführte Stelle steht 10, 43.4 (vgl. 2); st. नौ ist नौ zu lesen. — 2) a) lies 52 st. 51.
 अम्बरी 1) अम्ब voc. im Drama Śāu. D. 431 (S. 172, Z. 14). — 4) MBu. 1, 4136. 3, 5952. — 5) N. einer Sajuḡ TS. 4, 4, 5, 1. KĀṬH. 40, 4. als eine der 7 Kṛttikā gefasst TBR. 3, 1, 4, 1.
 अम्बानन्मन् (अ + न्) N. pr. eines Tirtha MBu. 3, 6051.
 अम्बाली f. *Mutter, Mütterchen* TAIR. PRĀT. 4, 11. अम्बे अम्बाल्य-
 म्बिके TS. 7, 4, 19, 1. KĀṬH. AÇV. 4, 7.
 अम्बि. auch अम्बी. वेति स्तोतव अम्ब्यम् RV. 8, 61, 5. अम्बी वै स्त्री
 भगानाम्नी KĀṬH. 36, 14.
 अम्बिक m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Drauṇa und
 metron. Aurāputra ANUKR. zu KĀṬH. 16, 7 in Ind. St. 3, 460.
 अम्बिका 3) Verz. d. Oxf. H. 23, a, 34. 149, b, 10. Hierher wohl ०खण्ड
 84, b, 12. — 8) MBu. 3, 277. — 9) N. pr. einer der Mütter im Gefolge
 Skanda's MBu. 9, 2630. — 10) N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d.
 Oxf. H. 263, a, 1. 274, b, No. 631. fg. — 11) N. pr. einer Localität Wil-
 son, Sel. Works 4, 173. — 12) = शरद्रु KĀṬH. 30, 14.
 अम्बिकापति Bein. Īva's KATHĀS. 66, 161.
 अम्बिकावन (अ + वन) n. N. pr. eines Waldes Buṅg. P. 10, 34, 1.
 अम्बिकेय 3) MBu. 3, 219. 250. An beiden Stellen mit Elision des अ
 nach einem vorangehenden अ; jedoch wird, wie bekannt, im Epos
 auch ein langes अ in solchem Falle elidirt.
 अम्बिकेश्वरतीर्थ (अम्बिका - ई + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Verz.
 d. Oxf. H. 66, b, 14.
 अम्बु 3) ein Metrum von 90 Silben RV. PRĀT. 17, 5. Ind. St. 8, 107. 111.
 अम्बुत 3) m. *Muschel* R. 7, 7, 10.
 अम्बुतबान्धव (अ + बा) m. der *Freund (der am Tage blühenden)*
Lotusblumen d. i. die *Sonne* Spr. 1079.
 अम्बुतानना (अम्बुत Lotus + आनन) f. N. pr. der Schutzgottheit im
 Geschlecht der Oḡishṭha Verz. d. Oxf. H. 19, a, 4.
 अम्बुदारण्य (अम्बु + अ) n. N. pr. eines Waldes Verz. d. Oxf. H. 76, b, 10.
 अम्बुदेव v. l. für ०देव.
 अम्बुदेव (अ + देव) adj. die *Gewässer zur Gottheit habend*; n. das
 Nakshatra Pūrvāśāḍhā VARĀH. BRH. S. 21, 28.
 अम्बुधि Bez. der *Zahl vier* Ind. St. 8, 343.
 अम्बुनिवह (अ + नि) m. *Wolke* VARĀH. BRH. S. 9, 29.
 अम्बुप (अम्बु + 2. प) m. der *Herr der Gewässer*, Varuṇa R. 7, 3, 18.
 अम्बुपतिन् (अ + प) m. *Wasservogel* KATHĀS. 114, 34.
 अम्बुपति (अ + प) m. der *Herr der Gewässer*: 1) Varuṇa VARĀH.
 BRH. S. 53, 44. — 2) das *Meer* Spr. 2004.
 अम्बुमुच (अम्बु + 2. मुच) m. *Wolke* Spr. 1238. KIR. 5, 12.
 अम्बुपल (अ + प) n. *Wasseruhr* VARĀH. BRH. S. 2, 3.
 अम्बुरुह 1) blüht am Tage Spr. 3966. R. 4, 40, 12 fasst GOLD. अम्बु-
 रुह als adj.; dagegen spricht aber wohl das danebenstehende दिव्यम्.
 अम्बुरुहिणी (von अम्बुरुह) f. *Lotuspflanze*: ०पल्ल KATHĀS. 95, 48.
 अम्बुलीलागेह (अम्बु + ली) n. ein im *Wasser stehendes Vergnü-*

gungshäuschen KATHĀS. 114, 51.
 अम्बुवाची Verz. d. Oxf. H. 23, b, N. 8.
 अम्बुवीच (wohl अ + वीचि) m. N. pr. eines Fürsten der Māgadhā
 MBu. 1, 7476.
 अम्बुसंभव (अ + सं) m. *Wasserfluth* Buṅg. P. 10, 80, 38. nach dem
 Schol. adj. *überschwehmt*.
 अम्बुकर, ०कृत HALĀ. 1, 142. n. ein *best. Fehler der Aussprache* RV.
 PRĀT. 14, 2. अनम्बुकृत LĀṬ. 6, 10, 18. n. pl. von *Speichelfluss begleitetes*
Brüllen: भल्लूकयूनाम् UTTARARĀMA. 33, 1 v. u. (43, 2) = MĀLATI. 143, 15.
 अम्बेक m. N. pr. eines Scholiasten HALL 170. — Vgl. उम्बेक, उम्बेक.
 2. अम्बम् 1) die Stelle im VP. (Z. 8, 9) geht auf folgende Worte des
 TBR. 2, 3, 8, 3 zurück: तानि वा वृत्तानि चत्वार्यम्भामि । देवा मनुष्याः पि-
 तरो ऽमुराः । तेषु सर्वेषुम्भो नभ इव भवति । य एवं वेद । = जलदसदण
 Comm. — 4) ein *Metrum* von 82 Silben RV. PRĀT. 17, 5. Ind. St. 8, 107. 111.
 अम्भोज 3) blüht am Tage Spr. 1447.
 अम्भोजन्मन्, अम्भोजन्मजनि Buṅg. P. 10, 13, 15.
 अम्भोजयानि KĀVĀD. 3, 143.
 अम्भोजिनी zunächst die *Lotuspflanze* (vgl. u. पद्मिनी); in dieser Bed.
 an den beiden angeführten Stellen und Spr. 433.
 अम्भोनिधि, Anḡ. 6, 6 सर्वाम्भोनिधि in derselben Bed.
 अम्भोरुह 3) m. N. pr. eines der Söhne des Viçvāmītra MBu. 13, 258.
 अम्भय, तीर्थानि Buṅg. P. 10, 48, 31. 84, 11. PAÑKAR. 1, 6, 33.
 अम्भतक VARĀH. BRH. S. 33, 11.
 अम्भ 1) ist ursprünglich adj.; zu der abstr. Bed. *Säure* ist रस zu ergän-
 zen. — 2) ताम्रमन्त्रेण प्रुध्यति Spr. 4637. — Vgl. मक्कास.
 अम्भयनस vgl. तुद्राम्भयनस.
 अम्भयूर vgl. पूराम्भ.
 अम्भयतस m. pl. MBu. 3, 11568. Nach H. 417 (wohl n.) *Fruchtessig*.
 अम्भिका vgl. फलाम्भिक.
 अय 1) *Periode*: गवामयः s. u. गो 1). — 3) RV. 10, 116, 9. TS. 4, 3, 3.
 1. 2. Sp. 392, Z. 2 lies 13, 3, 2, 1 st. 13, 3, 3, 1. — 4) Bez. der *Zahl vier*
 WEBER, GJOT. 47. 48. auch आय ebend.
 अयःकापय s. weiter unten unter कापय.
 अयःकाय (अयस् + काय) m. N. pr. eines Daitja KATHĀS. 113, 58.
 अयदमंकरण so ist zu lesen st. अयदमकरण.
 अयज्ञ TBR. 2, 1, 5, 6.
 अयति m. N. pr. eines der 6 Söhne Nahusha's MBu. 1, 3155. vier
 andere heissen यति, ययाति, संयाति, आयाति.
 अयत्न, ०साध्या पोषितः Verz. d. Oxf. H. 213, b, 1 v. u.
 अयय adj. *beweglich* Ind. St. 5, 313.
 अयथा (3. अ + य) adv. *anders als es sein sollte* Buṅg. P. 10, 87, 15.
 अयथाकृत (अ + कृत) adj. *nicht recht gemacht* VARĀH. BRH. S. 104, 59.
 अयथातयम् (3. अ + य) adv. *nicht wie es sich gehört* P. 7, 3, 31. —
 Vgl. अयाथातय्य, अयाथातय्य.
 अयथादेवतम् (3. अ + य) adv. *nicht zutreffend der Gottheit nach*
 TBR. 1, 1, 4, 8.
 अयथायुम् (3. अ + य) adv. *nicht wie ehemals* P. 7, 3, 31. — Vgl. अ-
 याथायुयं und अयाथायुयं.